

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Ing. Miroslava Gavalca a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci navrhovateľa: **J.**, nar. X., Q., naposledy bytom v zahraničí: **K.**, t. č. na dlhodobej priepustke na adrese: G., adresa na doručovanie: JUDr. J., O., proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Migračný úrad**, Bratislava, Pivonková 6, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporcu č. ČAS: MU-443-16/PO-Ž-2009 zo dňa 5. októbra 2009, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz 72/2009-16 zo dňa 20. januára 2010 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz 72/2009-16 zo dňa 20. januára 2010 **potvrďuje**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie:

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie č. ČAS: MU-44316/PO-Ž/2009 zo dňa 5. októbra 2009, ktorým odporca podľa ustanovenia § 12 ods. 1 písm. a/ a ods. 3 zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia (ďalej len zákon o azyle) zamietol žiadosť navrhovateľa o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd sa stotožnil so záverom odporcu, že v prípade navrhovateľa nie sú splnené podmienky pre udelenie azylu na území SR a rozhodnutie odporcu o zamietnutí žiadosti ako zjavne neopodstatnenej je vecne správne a v súlade so zákonom. Skutočnosti navrhovateľom uvádzané v priebehu celého azylového konania nasvedčujú podľa krajského súdu snahe o legalizáciu pobytu na území SR a potvrdzujú záver, že v jeho prípade nie sú splnené podmienky pre udelenie azylu podľa § 8, alebo 10, 13a a 13b zákona o azyle.

Krajský súd k námietke nedostatočne zisteného stavu veci uviedol, že povinnosť odporcu zistiť stav veci je určovaná výlučne dôvodmi, ktoré žiadateľ o azyl uvedie na odôvodnenie svojej žiadosti. Ak teda odporca navrhovateľom prezentované dôvody žiadosti o azyl vyhodnotil výlučne z pohľadu ich obsahu, postupoval zákonným spôsobom.

Krajský súd poukázal na to, že navrhovateľ vo vyhlásení, ktorým žiadal o azyl, uviedol, že o tento žiada z politických dôvodov, lebo nesúhlasí s politickým režimom vo Vietname. Avšak počas pohovoru u odporcu, ktorý sa uskutočnil dňa 31.8.2009 uviedol, že o azyl nežiadal z politických dôvodov, lebo žiadne takéto dôvody nemá, táto formulácia sa dostala do vyhlásení podľa navrhovateľa chybou tlmočenia. Spresnil, že dôvodom jeho odchodu z Číny bolo, že sa obával konania majiteľa diskotéky (v ktorej mesiac pracoval ako čašník), ktorý sa vyhrážal anonymnému oznamovateľovi, ktorý informoval políciu o tom, že v diskotéke sa predávajú drogy. Tým anonymným oznamovateľom mal byť navrhovateľ.

Navrhovateľ uviedol, že pokiaľ by sa mu podarilo získať povolenie k ďalšiemu legálnemu pobytu na Slovensku, o azyl by nežiadal.

Podľa krajského súdu, podanou žiadosťou si chcel navrhovateľ zlegalizovať pobyt na území SR. Navrhovateľ nemal žiadne politické dôvody svojej žiadosti, a preto sa odporca

ani nemohol zaoberať takýmito dôvodmi, nakoľko navrhovateľa tieto neprezentoval, ani objektívne nejestvovali.

Podľa krajského súdu z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľ nemal žiadne politické dôvody svojej žiadosti o azyl, preto ak sa odporca nezaoberal politickými dôvodmi, postupoval správne.

K námietke, že tým, že požiadal o azyl, sa dostal do pozície človeka, ktorý nesúhlasí s vládnu ideológiou, krajský súd uviedol, že navrhovateľ tento dôvod prezentoval až v podanom opravnom prostriedku, pričom z obsahu dôvodov, ktoré navrhovateľ uviedol na odôvodnenie svojej žiadosti je zjavné, že o azyl požiadal z dôvodu legalizácie svojho pobytu na území SR. Prípadná prezentácia akýchkoľvek iných dôvodov žiadosti o azyl po vydaní napadnutého rozhodnutia je preto irelevantnou.

Naviac podľa krajského súdu samotný akt podania žiadosti o azyl, nemôže byť dôvodom k udeleniu azylu.

Ku konštatovaniu navrhovateľa, že je veriacim človekom, krajský súd uviedol, že toto konštatovanie odporca nikdy nespochybnil, čo je zrejmé aj z obsahu napadnutého rozhodnutia. Navrhovateľ však v priebehu azylového konania neprezentoval žiadne problémy, ktoré by mal v súvislosti so svojim vierovyznaním, ktoré naviac, ako uviedol počas pohovoru u odporcu ani nepraktizoval. Žiadne problémy prameniace z tejto skutočnosti neprezentoval ani v opravnom prostriedku. Preto existencia navrhovateľovho kresťanského vierovyznania nemohla mať vplyv na rozhodnutie odporcu.

K výroku napadnutého rozhodnutia z pohľadu právneho posúdenia žiadosti navrhovateľa o azyl krajský súd uviedol, že navrhovateľ ako dôvod svojej žiadosti uviedol legalizáciu pobytu, resp. nešpecifikovanú hrozbu majiteľa diskotéky adresovanú anonymnému oznamovateľovi predaja drog na diskotéke, ktoré sú nepochybne inými ako opodstatnenými obavami z prenasledovania (§ 8 zákona o azyle), hrozba vážneho bezprávia (§ 13a, § 2 písm. f/ zákona o azyle), resp. ako je zlúčenie rodiny (§ 10, § 13b zákona o azyle). Ak teda odporca konštatoval, že navrhovateľ nepožiadala o azyl z dôvodu hrozby perzekúcie, resp. vážneho bezprávia, resp. zlúčenia rodiny a na tomto základe zamietol navrhovateľovu žiadosť o azyl ako zjavne neopodstatnenú, postupoval iba v súlade so zákonom.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom namietal, že krajský súd neprihliadol na vážnosť politickej situácie v krajine pôvodu navrhovateľa. Z dôvodu, že požiadal v cudzej krajine o politický azyl a tým nepriamo nesúhlasil s politikou režimu, stal sa nepohodlnou osobou. Taktiež vyčítal krajskému súdu, že nevenoval náležitú pozornosť výroku administratívneho vyhostenia cudzinca do štátu, kde by bola ohrozená jeho bezpečnosť, čo nepochybne v Číne doposiaľ trvá.

V tejto súvislosti poukázal na správu o krajine pôvodu navrhovateľa (Amnesty International report on Čína 2009), ktorá hodnotí výlučne politickú situáciu v krajine jeho pôvodu a správu Human Rights Watch, ktorá hodnotí úroveň ľudských a občianskych práv vo Vietname.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadril tak, že navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Zopakoval argumenty, pre ktoré zamietol žiadosť navrhovateľa ako zjavne neopodstatnenú. Poukázal na to, že v odvolaní neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti a nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by mali vplyv na zrušenie uvedeného rozsudku, a tým aj rozhodnutia odporcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 4. mája 2010 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t. j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti

k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky).

Podľa § 12 ods. 1 písm. a/ zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle (účinného od 1.12.2008) ministerstvo zamietne žiadosť o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú, ak žiadateľ odôvodňuje svoju žiadosť o udelenie azylu inými skutočnosťami alebo dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13a alebo § 13b,

Ministerstvo rozhodne podľa odsekov 1 a 2 do 60 dní od začatia konania; po uplynutí tejto lehoty žiadosť o udelenie azylu nemôže byť zamietnutá ako zjavne neopodstatnená. (ods. 3)

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenej podľa § 12 ods. 1 písm. a/ a ods. 3 zákona o azyle, preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Odporca zdôvodnil rozhodnutie o zamietnutí žiadosti ako zjavne neopodstatnenej skutočnosťou, že navrhovateľ svoju žiadosť o udelenie azylu z dôvodov snahy o legalizáciu pobytu na území SR, teda inými dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13a alebo 13b zákona o azyle, preto jeho žiadosť zamietol ako zjavne neopodstatnenú.

Z administratívneho spisu je zjavné, že odporca vykonal v konaní náležité dokazovanie procesne legálnymi dôkazmi, a to výsluchom navrhovateľa a obsahom správ o krajine pôvodu (správa Veľkej Británie, Informácia o krajine pôvodu – Čína z 18.12.2008,

Správa Human Rights watch za rok 2008, publikovaná v januári 2009, správa MZV SR, Čína 9.1.2009, Svetová kniha faktov - Čína 22.1.2009, články slovenských denníkov), z ktorých stručne popísal spoločensko-politickú situáciu v krajine pôvodu so zameraním na dôvody, pre ktoré navrhovateľ žiadal o udelenie azylu.

Z obsahu administratívneho spisu odporcu vyplynulo, že navrhovateľ nielen že nepredložil žiaden dôkaz preukazujúci jeho prenasledovanie v krajine pôvodu, ale takéto okolnosti počas výsluchu ani netvrdil.

Ako vyplynulo z dotazníka žiadateľa o azyl zo dňa 31.8.2009 navrhovateľ uviedol, že dôvodom jeho žiadosti o azyl je, že sa obáva o život a svoje zdravie pred majiteľom diskotéky X., kde pracoval ako čašník. Oznamil na polícii, že sa na diskotéke predávajú drogy. Po návšteve polície, sa majiteľ začal zaujímať o to, odkiaľ sa dostala informácia o predaji drog von. Majiteľ si zavolať všetkých zamestnancov a povedal im, že ak zistí, kto to polícii oznámil, nech si ho ten nepraje. Ďalší deň do práce nenastúpil, povedal, že má rodinné problémy. Odišiel do mesta Wu Han, kde mal jeho otec veľkosklad. Potom sa už do kontaktu s majiteľom diskotéky nedostal.

Na otázku, aby objasnil politické dôvody žiadosti o azyl, ktoré uvádzal vo vyhlásení dňa 5.8.2009, navrhovateľ odpovedal, že nemal na mysli politické dôvody v priamom slova zmysle, ale myslel tým problémy s majiteľom diskotéky. Politické dôvody sa dostali do zápisnice chybou tlmočenia.

Navrhovateľ uviedol, že v prípade, že by mu bolo udelené povolenie k pobytu, o azyl by nepožiadaval.

Na otázku čoho sa obáva v prípade návratu do krajiny pôvodu, odpovedal, že sa obáva, že by ho majiteľ diskotéky hľadal a mohol by mu ublížiť.

Odporca v rozhodnutí uviedol, že po vyhodnotení dôvodov, pre ktoré navrhovateľ žiadal o azyl dospel k záveru, že navrhovateľ svoju žiadosť zakladá na iných ako rasových, národnostných, náboženských, politických dôvodoch alebo dôvodoch príslušnosti k určitej sociálnej skupine, zastávania určitých politických názoroch alebo z dôvodu uplatňovania svojich politických práv a slobôd. Jeho žiadosť vyhodnotil ako žiadosť, ktorá bola

motivovaná ekonomickými pohnútkami, s cieľom legalizovať pobyt na území SR a preto ju zamietol ako zjavne neopodstatnenú.

Je teda zrejmé z akých dôkazných prostriedkov pri svojom rozhodovaní odporca aj súd prvého stupňa vychádzali, pričom odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporca riadne zistil skutkový stav a vyvodil z neho správny záver o tom, že navrhovateľ zakladá svoju žiadosť na iných dôvodoch ako v § 8, 10, 13a alebo § 13b, najmä na snahe o legalizácii pobytu na území SR, motivovanej ekonomickými pohnútkami.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že povinnosť zistiť skutočný stav veci podľa § 32 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) má odporca len v rozsahu dôvodov, ktoré žiadateľ v priebehu správneho konania uviedol. Pričom zo žiadneho ustanovenia zákona nemožno vyvodiť, že by odporcovi vznikla povinnosť, aby sám domýšľal právne relevantné dôvody pre udelenie azylu žiadateľom neuplatnené a následne k týmto dôvodom vykonal príslušné skutkové zistenia.

Pokiaľ teda odporca dospel k záveru, že dôvody navrhovateľa, pre ktoré žiadal udeliť azyl na území Slovenskej republiky, nemožno považovať za relevantný dôvod pre udelenie azylu na území Slovenskej republiky a jeho žiadosť je založená na iných dôvodoch ako v § 8, § 10, § 13a alebo 13b, najmä na snahe o legalizácii pobytu na území SR, motivovanej ekonomickými pohnútkami, takýto záver nachádza oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, preto krajský súd nepochybil, keď považoval rozhodnutie z týchto dôvodov za zákonné.

Krajský súd sa podrobne zaberá všetkými námietkami navrhovateľa uplatnenými v opravnom prostriedku, k ich vyhodnoteniu nemá odvolací súd žiadne výhrady, v podrobnostiach na tieto správne závery krajského súdu odvolací súd odkazuje.

Odvolacie námietky navrhovateľa, neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku ani rozhodnutia odporcu. Z vyjadrení navrhovateľa, ktoré prezentoval v administratívnom konaní, vyplynul jednoznačný ekonomický dôvod jeho žiadosti a s poukazom na skutočnosť, že tieto námietky navrhovateľa vyhodnotil odvolací súd za nedôvodné, napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 219 OSP.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c OSP, keď navrhovateľovi, ktorý nemal úspech vo veci náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 4. mája 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová